

РЕШЕНИЕ

№ 3269

гр. София, 13.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева
Калинка Илиева**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2216** по описа за **2022** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) във вр. с чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на [фирма] ([фирма]), ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 1797, район „И.“, [улица], представлявано от М. В. – пълномощник на изпълнителните директори, срещу Решение № 317 от 26.01.2022 г., постановено по АНД № 20211110217976/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11-и състав.

В касационната жалба се иска обжалваното решение да бъде отменено, като неправилно и незаконосъобразно, постановено при нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила, необоснованост и при несъответствие с целта на закона.

Касаторът навежда доводи, че за нарушение на разпоредбата на чл. 32, ал. 2 от Закона за потребителския кредит (З.) следва да е налице отказ на кредитора, който отказ не бил установен и доказан по делото, нито пък било доказано да е извършено писмено волеизявление на клиента за исканото предсрочно погасяване на потребителския кредит. Излага съображения още, че при извършената проверка от наказващия орган офисът на банката бил затворен поради ремонт и актосъставителят се е запознал

единствено с наличната на витрините информация, като НП е съставено на базата на констатации относно работното време на банката и организацията ѝ на работа, което не представлява нарушение по смисъла на чл. 32, ал. 3 З. Твърди, че към датата на нарушението липсва от страна на клиента писмено волеизявление за предсрочно погасяване на кредита, ползван от последния, както и че не са били налични средства по сметката на потребителя, обслужваща кредита. Счита, че клиентът е обслужен и спрямо него не е налице отказ от банката. Моли съда да отмени решението и наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът – [фирма], представлява се от юрк. В., която поддържа жалбата и моли решението на първоинстанционния съд да бъде отменено, като бъде постановено решение, с което се отменя НП. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Комисия за защита на потребителите, в съдебно заседание не изпраща представител. По делото е постъпила молба, в която се поддържа отговора на касационната жалба. Моли за потвърждаване на съдебното решение и присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на възнаграждението на процесуалния представител на касатора.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба и счита, че решението следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София – град, X. касационен състав, като съобрази наведените доводи и провери обжалваното решение при спазване разпоредбата на чл. 218 АПК, прие за установено следното:

Касационното оспорване е извършено от надлежна страна в срока по чл. 211 АПК и е процесуално ДОПУСТИМО.

Разгледано по същество е НЕОСНОВАТЕЛНО.

От фактическа и правна страна в проверяваното решение са релевирани следните съображения:

Административнонаказателното производство е иницирано от потребителя Я. Г. К., ЕГН [ЕГН], който сезирал КЗП с жалба, вх. № С-03-3346 от 23.06.2021 г. срещу [фирма], относно отказ на банката да извърши предсрочно погасяване на потребителски кредит при заявено желание от него. Към жалбата приложил 2 броя преводни нареждания за погасяване на кредитните карти. Първото преводно нареждане – за сумата 6 104,46 лв. от 29.04.2021 г. в 18:59:35 ч. Второто преводно нареждане – за сумата 6 005,54 лв. от дата 29.04.2021 г. в 19:07:34 ч. Оплакването на потребителя било, че по никакъв начин не е бил уведомен, че ако иска да прекрати предсрочно договора за потребителски кредит, трябва да го стори до 16:00 часа, като се върне в офиса на банката в следващия работен ден. Въз основа на подадената жалба били извършени две проверки. С Констативен протокол № К-2721516/15.07.2021 г. била извършена проверка на сайт: <https://www.fibank.bg> във връзка с обявеното работно време на банката на сайта. Тя установила, че офисът на банката, който се твърди да е мястото на нарушението, находящ се в МОЛ С., [улица], работи с удължено работно време от понеделник до неделя: 10:00 - 21:00 ч.

На 30.07.2021 г., в [населено място], била извършена проверка от страна на длъжностни лица при КЗП в офиса на [фирма], на адрес [населено място], [улица], „МОЛ С.“, за което бил съставен констативен протокол № К-2721514 от същата дата. При проверката се установило, че офисът на банката не работи и е затворен. На вратата била поставена табелка „Не работи“. На табелка на вратата била записана следната информация: „Уважаеми клиенти, бихме искали да Ви уведомим, че работното време на клона е както следва: понеделник - неделя 10:00 - 21:00. За Ваше удобство запазваме дежурни клонове с удължено работно време. За справки: www.fibank.bg“. На друга табелка било записано: „Считано от 11.06.2021 г. (петък) офисите на F. в търговските центрове ще работят със следното работно време: Т. М.-С.- [улица] понеделник - неделя 10:00 - 22:00 ч. МОЛ С., [улица] понеделник - неделя 10:00 – 21:00 ч. Подробна информация за офисите и клоновете на банката може да намерите на www.fibank.bg“. На отделна табелка била записана следната информация: „Уважаеми клиенти, уведомяваме Ви, че поради авария клон „МОЛ С.“ е временно затворен. За Ваше удобство клон - [улица] ще работи с удължено работно време, както следва: понеделник - петък: 09:00 - 21:00 събота - неделя: 10:00- 21:00. Подробна информация за офисите и клоновете на банката може да намерите на www.fibank.bg“.

Въз основа на извършените проверки бил съставен и АУАН от 11.10.2021 г. от гл. инспектор в РД КЗП, [населено място]. Административнонаказващият орган (АНО), съобразявайки изложената в АУАН фактическа обстановка, издал атакуваното пред районния съд наказателно постановление. С него наложил на дружеството, за нарушение на чл. 32, ал. 2 З., на основание чл. 50, ал. 1 от същия закон административно наказание "имуществена санкция" в размер на 6 000 лева.

Тази фактическа обстановка е установена от решаващия съд. Той е приел, съобразявайки всички събрани по делото доказателства, след пълен и обстоен анализ, че нарушението е безспорно установено и доказано. В проведеното административнонаказателно производство според съдебния състав не са допуснати нарушения, каквито се твърдят от наказаното дружество, водещи до незаконосъобразност на оспорения санкционен акт. С такива мотиви е потвърдил наказателното постановление.

Основният спор, повдигнат както пред районния съд, така и пред касационната инстанция е правен и е свързан с това правилно ли е приложена от АНО сочената за нарушена разпоредба на чл. 32, ал. 2 З..

Настоящият съдебен състав изцяло споделя изложените в тази насока мотиви на въззивната инстанция и не намира за необходимо да ги повтаря.

Разпоредбата на чл. 32, ал. 1 З. гласи, че „Потребителят има право по всяко време да погаси изцяло или частично задълженията си по договора за кредит. В тези случаи той има право на намаляване на общите разходи по кредита, като това намаляване се отнася до лихвата и разходите за оставащата част от срока на договора“. А приетата за нарушена норма на чл. 32, ал. 2 З. казва, че „Кредиторът не може да откаже да приеме предсрочното изпълнение по договора за кредит“.

Безспорно е в случая, видно от изявлението на потребителя, съдържащо се в написаната от него до банката жалба (обратна връзка) с вх. № Ж-1415 от 29.04.2021 г.,

19:13 часа (лист 98), че той желае именно предсрочно погасяване на задълженията си по този договор.

Ето защо, като е отказала, без да е има основание за това, да приеме предсрочно погасяване от страна на Я. Г. К. на задълженията му по договор за потребителски кредит, банката в качеството си на кредитор е нарушила разпоредбата на чл. 32, ал. 2 З.. Затова и правилно дружеството е наказано по реда на чл. 50, ал. 1 от същия закон, която норма въвежда санкция за нарушение на чл. 32, ал. 2, 3 и 4 на виновните лица. Неоснователни са възраженията на касатора, че такъв отказ не е налице, както и че липсва волеизявление на потребителя относно погасяването на кредита му.

При този изход на спора, на основание чл. 63д, ал. 4 вр. ал. 1 ЗАНН, предвид заявеното от ответната страна искане, касаторът следва да заплати на Комисията за защита на потребителите, разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева, определено съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ вр. чл. 37 от Закона за правната помощ.

Мотивиран така и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 317 от 26.01.2022 г. по АНД № 20211110217976 от 2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11-и състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 1797, район „И.“, [улица], да заплати на Регионална дирекция за области С., Софийска, К., П. и Б. при Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите сумата от 80 (осемдесет) лева деловодни разноски.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.